

разлютява души-те, когда происходи отъ воображеніе-то челоѳческо, но когда истича отъ словесность-та, никои не ся гнѣви.

Членъ 3.

За сохраненіе на обѣщанія-та.

Не ся обѣщавай безъ разсужденіе, сосъ слова противны на благоразуміе-то. Когда ся одолжавашъ, треба да мыслишъ за будущо-то, и не ся обѣщавай, онова, кое-то не ще можешъ да исполнишъ. Много время разсуди, доклѣ не си ся обѣщалъ; като обаче дадешъ обѣщаніе, треба да го исполнишъ. Не треба за каква да е причина да ся обѣщавашъ, и слѣдователно да заборавашъ обѣщаніе-то си, или да го престапуавашъ.

Членъ 4.

За свободоговореніе-то, и какъ безмѣрность-та му е безрасудность.

Навыкнете ся чада мои! да сте искренни, това е чувствованіе, кое-то ны прави да не крйеме нищо сосъ обмана, и да говориме всегда свободно. Но при това треба да знаете да молчите по нѣкогда. Когда сте искренни, внимайте, да не будете безрасудни; и мыслете, какъ е полезно, и ну-